

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 9ης Μαρτίου 2005 *

Στην υπόθεση T-33/03,

Osotspa Co. Ltd, με έδρα την Μπανγκόγκ (Ταϊλάνδη), εκπροσωπούμενη από τον
C. Gassauer-Fleissner, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενοι από τους A. von
Mühlendahl, T. Eichenberg και G. Schneider,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ
και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Distribution & Marketing GmbH, με έδρα το Σάλζμπουργκ (Αυστρία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον C. Hauert και στη συνέχεια από τους V. von Bomhard, A. Renck και A. Rohmann, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Νοεμβρίου 2002 (υπόθεση R 296/2002-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Osotspra Co. Ltd και της Distribution & Marketing GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και V. Vadapalas, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Φεβρουαρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Μαΐου 2003,

έχοντα υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Μαΐου 2003,

έχοντας υπόψη την προφορική διαδικασία της 29ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 10 Σεπτεμβρίου 1997, η Distribution & Marketing GmbH (στο εξής: παρεμβαίνουσα) υπέβαλε αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα Hai.
- 3 Τα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση σήματος υπάγονται στις κλάσεις 5, 12, 14, 25, 28, 32, 33, 34, 35, 41 και 42, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας περί της κατατάξεως προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 58/98 της 3ης Αυγούστου 1998.

5 Στις 30 Οκτωβρίου 1998, η εταιρία Osotspa Co. Ltd (στο εξής: προσφεύγουσα) άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του αιτούμενου σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 5, 32, 33, 35 και 42 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 5: «Τονωτικά για τον οργανισμό προϊόντα, ήτοι παρασκευάσματα βιταμινών και μεταλλικών αλάτων, συμπληρώματα διατροφής»·

— κλάση 32: «Ζύθος·μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία»·

— κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»·

— κλάση 35: «Οργάνωση εκθέσεων με εμπορικό ή διαφημιστικό σκοπό σχετικών —είτε αποκλειστικώς είτε όχι— με τα ακόλουθα προϊόντα: τονωτικά για τον οργανισμό προϊόντα, ήτοι παρασκευάσματα βιταμινών και μεταλλικών αλάτων, συμπληρώματα διατροφής· ζύθο· μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά· ποτά από φρούτα ή χυμούς φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία· οινοπνευματώδη ποτά· διανομή για διαφημιστικούς σκοπούς τονωτικών για τον οργανισμό προϊόντων, ήτοι παρασκευασμάτων βιταμινών και μεταλλικών αλάτων, συμπληρωμάτων διατροφής, ζύθου, μεταλλικών και αεριούχων νερών και άλλων μη οινοπνευματωδών ποτών, ποτών από φρούτα ή χυμών φρούτων, σιροπιών και άλλων παρασκευασμάτων για ποτοποιία, καθώς και οινοπνευματωδών ποτών»·

— κλάση 42: «Παροχή καταλύματος και διατροφή»·

- 6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής είναι ο προβλεπόμενος από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή στηρίχθηκε στην ύπαρξη, αφενός, του εθνικού σήματος ΑΜ 537/96, που καταχωρίστηκε στην Αυστρία στις 10 Μαΐου 1996, και, αφετέρου, του κοινοτικού σήματος 168427, που καταχωρίστηκε στις 12 Μαΐου 1998, καθόσον αμφότερα τα εν λόγω σήματα αφορούν τα «μη οινοπνευματώδη ποτά: σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία», που περιλαμβάνονται στην κλάση 32, κατά την έννοια του προαναφερθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας. Τα δύο αυτά προγενέστερα εικονιστικά σήματα (στο εξής: προγενέστερα σήματα) έχουν ως εξής:

- 7 Με απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή, με την αιτιολογία ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως των επίδικων σημάτων. Το τμήμα ανακοπών, επισημαίνοντας ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων, έκρινε ότι τα οικεία σημεία είναι εντελώς διαφορετικά από οπτικής και ηχητικής απόψεως και ότι έχουν εντελώς διαφορετική δομή.
- 8 Στις 2 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 9 Με απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, παρά τη μερική ταυτότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα και λαμβανομένου υπόψη του μέσου διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, καθώς και των σαφών ηχητικών, οπτικών και εννοιολογικών διαφορών μεταξύ των οικείων σημάτων, δεν υφίστατο σοβαρός κίνδυνος συγχύσεως για το κοινό των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και, ειδικότερα, της Αυστρίας. Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, το συμπέρασμα αυτό είναι κατά μείζονα λόγο ορθό, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών οφείλει, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, να λαμβάνει υπόψη τον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι σε λογικό βαθμό

προσεκτικός, αντιλαμβάνεται δε ένα σήμα όπως του παρουσιάζεται, χωρίς να το αναλύει σε βάθος και χωρίς να το μεταφράζει σε άλλη γλώσσα.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να δεχθεί την ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του σήματος Ηαί, απορρίπτοντας την αίτηση καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΓΕΕΑ·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της και να επιβεβαιώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΓΕΕΑ·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

13 Η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο, αφενός, να αρνηθεί την καταχώριση του αιτούμενου κοινοτικού σήματος και, αφετέρου, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του αιτήματος περί αρνήσεως καταχωρίσεως του οικείου κοινοτικού σήματος

14 Με το δεύτερο μέρος του πρώτου αιτήματός της, η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο να διατάξει το ΓΕΕΑ να αρνηθεί την καταχώριση του αιτούμενου σήματος.

- 15 Συναφώς, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ οφείλει να λαμβάνει τα μέτρα που απαιτεί η εκτέλεση της απόφασης του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Στο ΓΕΕΑ απόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 22]. Το δεύτερο μέρος του πρώτου αιτήματος της προσφεύγουσας δεν μπορεί, συνεπώς, να γίνει δεκτό.

Επί του αιτήματος περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης απόφασης

- 16 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι δεν υφίσταται πραγματικός κίνδυνος συγχύσεως των επίδικων σημείων.
- 18 Κατ' εφαρμογή του κανόνα ότι ο χαμηλός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορούν τα επίδικα σήματα μπορεί να αντισταθμιστεί με τον υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων και αντιστρόφως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, τουλάχιστον όσον αφορά τα υπαγόμενα στην κλάση 32 προϊόντα τα οποία είναι πανομοιότυπα, ένας χαμηλός βαθμός ομοιότητας

μεταξύ των σημάτων πρέπει να θεωρείται αρκετός για τη διαπίστωση κινδύνου συγχύσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κίνδυνος συγχύσεως υπάρχει, ακόμη και ελλείψει της ταυτότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών, διότι τα επίδικα σήματα είναι, εν πάση περιπτώσει, εξαιρετικώς συναφή.

- 19 Ομοίως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι τα προγενέστερα σήματα SHARK έχουν μέσο διακριτικό χαρακτήρα. Τα προγενέστερα σήματα συνίσταντο, συγκεκριμένα, στην εντυπωσιακή και ευφάνταστη απεικόνιση ενός ζώου το οποίο, αναφερόμενο στα επίδικα προϊόντα και υπηρεσίες, είναι προφανώς εντελώς πρωτότυπο.
- 20 Επίσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται, εφόσον υπάρχει ομοιότητα σε ένα από τα τρία επίπεδα: οπτικό, ηχητικό ή εννοιολογικό. Επισημαίνει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, είναι διαπιστωμένη η εννοιολογική ομοιότητα των σημάτων, αλλά το κριτήριο αυτό θεωρείται, κακώς, λιγότερο σημαντικό από το στοιχείο της οπτικής και ηχητικής ομοιότητας. Για παράδειγμα, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι το τμήμα προσφυγών απέδωσε μεγαλύτερη σημασία στην ηχητική ομοιότητα απ' ότι στο σημασιολογικό περιεχόμενο του αιτούμενου σήματος, κρίνοντας ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θεωρούσε ότι η λέξη «Hai» απέδιδε, με διαφορετική γραφή, την αγγλική λέξη «high».
- 21 Κατά την προσφεύγουσα, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων, εν προκειμένω, σημείων, καθόσον τα εν λόγω σημεία έχουν μόνο μία εγγενή, σαφή και άμεσα αντιληπτή σημασία. Ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται αμέσως το σημασιολογικό περιεχόμενο των επίδικων σημάτων και διαπιστώνει απευθείας τη συνάφεια μεταξύ του περιεχομένου τους και, κατά συνέπεια, μεταξύ των δύο σημείων.
- 22 Εξάλλου, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του τμήματος προσφυγών, αυτή η εννοιολογική ταυτότητα δεν εξουδετερώνεται από τη χρήση δύο διαφορετικών γλωσσών. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, παραπέμποντας στις αποφάσεις του αυστριακού Γραφείου υποδειγμάτων, ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε

ορθώς την κατάσταση της αγοράς στην Αυστρία, στην οποία η γνώση της αγγλικής γλώσσας είναι ιδιαιτέρως διαδεδομένη. Συνεπώς, τα σήματα που συντίθενται από ξενόγλωσσες λέξεις, κυρίως αγγλικές, δεν πρέπει να εκτιμώνται διαφορετικά από εκείνα που σχηματίζονται από γερμανικές λέξεις με την ίδια έννοια. Ως εκ τούτου, το κοινό το οποίο αφορούν τα επίδικα προϊόντα και υπηρεσίες αντιλαμβάνεται την έννοια του όρου «shark», γεγονός που αναγνωρίζει, εξάλλου, το τμήμα προσφυγών.

- 23 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το σημασιολογικό περιεχόμενο των προγενέστερων σημάτων συμπληρώνεται από τη γραφιστική τους απεικόνιση σε σχήμα καρχαρία, η οποία καθιστά την κατανόησή τους ακόμη πιο εύκολη και προφανή. Συγκεκριμένα, η γραφή της λέξεως «shark» σε σχήμα απεικονίζον ένα καρχαρία ευνοεί τον συσχετισμό και την ταύτιση των επίδικων σημάτων. Αυτό συνεπάγεται σημαντική άμβλυνση των διαφορών που προκαλεί η χρήση διαφορετικών γλωσσών.
- 24 Όσον αφορά την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι οι μεταφράσεις σημάτων ασκούν επιρροή μόνον αν είναι συνήθεις και αν το ενδιαφερόμενο κοινό θεωρεί ότι το μεταφρασμένο σήμα ανήκει στην ίδια επιχείρηση ή σε επιχείρηση κοινών συμφερόντων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αρκεί ότι υφίσταται κίνδυνος συσχετισμού των εν λόγω σημάτων εκ μέρους των καταναλωτών.
- 25 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει, επιπλέον, ότι η «απόλυτη διασταυρούμενη σύγχυση», ήτοι ο κίνδυνος συγχύσεως της εικονιστικής απλώς αναπαραστάσεως ενός όρου και ενός αμιγώς λεκτικού σήματος, επιτρέπεται. Α fortiori, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, καθόσον τα προγενέστερα σήματα δεν συνίστανται μόνο στο εικονιστικό στοιχείο, στην απλή απεικόνιση δηλαδή ενός καρχαρία.
- 26 Τέλος, η προσφεύγουσα διαπιστώνει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται σε σημαντικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο όρος «Haï» δεν είναι γνωστός μόνο

στη γερμανική και τη φινλανδική γλώσσα, αλλά και στη σουηδική, δανική και ολλανδική, η δε τελευταία ομιλείται και στο Βέλγιο. Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται επίσης σε ορισμένες μεθοριακές περιοχές της Ιταλίας και της Γαλλίας. Στη Βόρεια Ευρώπη η χρήση της γερμανικής και της αγγλικής είναι επίσης πολύ διαδεδομένη.

- 27 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε τις αρχές που διέπουν την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όπως απορρέουν από τη νομολογία, χωρίς να υποπέσει σε σφάλμα, και ότι, αφού έλαβε υπόψη τους λόγους που προέβαλαν οι διάδικοι, ορθώς διαπίστωσε την απόλυτη έλλειψη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 28 Το ΓΕΕΑ, εκτιμώντας ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν μέσο διακριτικό χαρακτήρα και λαμβάνοντας υπόψη τις απολύτως σαφείς διαφορές που παρουσιάζουν τα σημεία σε οπτικό και ηχητικό επίπεδο, συμφωνεί με τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι, παρά τη μερική ταυτότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, η εννοιολογική ομοιότητα δεν αρκεί, εν προκειμένω, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη σημαντικού κινδύνου συγχύσεως, όσον αφορά το δικαίωμα επί των σημάτων.
- 29 Η παρεμβαίνουσα συμφωνεί με την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 30 Κατά την παρεμβαίνουσα, οι ηχητικές διαφορές μεταξύ των όρων «Hai» και «shark», καθώς και η γραφιστική απεικόνιση του εικονιστικού σήματος SHARK έχουν ως αποτέλεσμα ότι τα επίδικα σημεία προκαλούν διαφορετική εντύπωση και αποκλείουν κάθε ομοιότητα μεταξύ τους.

- 31 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται αμέσως την έννοια των επίδικων σημάτων και τα συσχετίζει είναι ουτοπικό. Η άποψη της προσφεύγουσας έχει υπέρμετρες αξιώσεις από τον καταναλωτή και δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα. Μολονότι είναι γεγονός ότι ο καταναλωτής αποδίδει μεγαλύτερη σημασία στις ομοιότητες απ' ότι στις διαφορές μεταξύ των σημείων, οι καταναλωτές δεν εντοπίζουν, εν προκειμένω, κανένα κοινό σημείο, ούτε σε επίπεδο εικόνας ούτε σε λεκτικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, η λέξη «Hai» δεν περιλαμβάνεται στα προγενέστερα σήματα και, αντιστρόφως, η εικόνα του απεικονιζόμενου καρχαρία και η λέξη «shark» δεν περιλαμβάνονται στο σημείο που καταχώρισε η παρεμβαίνουσα. Δεδομένου, επομένως, ότι δεν υφίστανται στοιχεία ομοιότητας, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.
- 32 Όσον αφορά τη χρήση δύο γλωσσών, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, μολονότι η νομολογία δέχεται ότι ο Αυστριακός καταναλωτής γνωρίζει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής και μπορεί να μεταφράσει τις εν λόγω λέξεις στα γερμανικά, ο όρος «shark» δεν μπορεί να συγκαταλεγεί στους αγγλικούς όρους που έχει δανειστεί η γερμανική γλώσσα. Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο όρος «shark» έγινε παγκοίμως γνωστός χάρη στη διάσημη ταινία «Der weiße Hai» είναι παραπλανητικό. Η ταινία έγινε γνωστή στην Αυστρία μόνο με τον γερμανικό τίτλο της, άλλωστε δε ο πρωτότυπος αγγλικός τίτλος της ταινίας δεν περιείχε τη λέξη «shark». Επίσης, ο όρος «shark» είναι, κατά την παρεμβαίνουσα, αμερικανικός και όχι αγγλικός.
- 33 Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα εκτιμά ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τη λέξη «Hai» ως όρο που αποδίδει στα γερμανικά ή στα ολλανδικά την έννοια ενός σαρκοβόρου ψαριού, αλλά και ως διαφορετική γραφή της αγγλικής λέξεως «high», που σημαίνει υψηλός, ποιοτικός, καλός, ευγενής κ.λπ. Από ηχητικής απόψεως, η λέξη «Hai» δίδει επίσης στο σημείο διπλή σημασία, εκμεταλλευόμενη τον διαφορετικό τρόπο γραφής, όπως εξάλλου είναι ο στόχος της ανορθόγραφης αποδόσεως της έννοιας της λέξεως «high». Κατά τα λοιπά, ακόμη και αν η κύρια έννοια του σήματος Hai συμπίπτει μόνο με την αρχική σημασία της λέξεως «Hai», είναι προφανές ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημάτων SHARK και Hai, διότι οι καταναλωτές δεν αποδίδουν εύκολα στις δύο αυτές λέξεις το ίδιο σημασιολογικό περιεχόμενο.

Είναι παράλογη η άποψη ότι οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τη γερμανική ή την ολλανδική λέξη «Hai» μόνον ως μετάφραση του αμερικανικού όρου «shark», χωρίς να τους δημιουργείται άλλος συνειρμός. Συνεπώς, ούτε από αυτής της απόψεως υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

- 34 Τέλος, η παρεμβαίνουσα διαπιστώνει ότι η αποδοχή της «απόλυτης διασταυρούμενης συγχύσεως» δεν έχει καμία συνέπεια εν προκειμένω, διότι, ενώπιον ενός σήματος συγχρόνως λεκτικού και εικονιστικού, οι καταναλωτές συγκρατούν στη μνήμη τους κυρίως το λεκτικό στοιχείο «shark» και όχι τη γραφιστική απεικόνισή του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', i και ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα καταχωρισθέντα εντός κράτους μέλους σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 36 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως σημαίνει να πιστέψει το κοινό ότι τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις κοινών συμφερόντων.

- 37 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως για το κοινό πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, αναλόγως με τον τρόπο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα σήματα και τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) (Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία)].
- 38 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σήματα καταχωρίστηκαν σε εθνικό επίπεδο, στην Αυστρία, και σε κοινοτικό επίπεδο. Συνεπώς, το έδαφος για το οποίο πρέπει να αναλυθεί ο κίνδυνος συγχύσεως είναι ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Ένωση και, ειδικότερα η Αυστρία. Δεδομένου ότι τα επίδικα προϊόντα είναι προϊόντα συνήθους καταναλώσεως, ενδιαφερόμενο κοινό είναι ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος πρέπει να έχει τη συνήθη πληροφόρηση και να είναι σε λογικό βαθμό προσεκτικός. Είναι γεγονός ότι τα επίδικα προϊόντα, ήτοι τα τονωτικά ροφήματα, απευθύνονται κυρίως σε νεαρής ηλικίας άτομα.
- 39 Επιπλέον, μολοντί το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94 δεν περιέχει διάταξη παρεμφερή με εκείνη του άρθρου 7, παράγραφος 2, σύμφωνα με την οποία αρκεί, για να μη γίνει δεκτό ένα σήμα προς καταχώριση, να υφίσταται απόλυτος λόγος απαραδέκτου σε τμήμα μόνο της Κοινότητας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ίδια λύση είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω. Επομένως, η καταχώριση πρέπει επίσης να μη γίνει δεκτή, έστω και αν ο σχετικός λόγος απαραδέκτου υφίσταται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2004, T-355/02, Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Zirh International (ZIRH), Συλλογή 2004, σ. II-791, σκέψη 36)].
- 40 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η σύγκριση, καταρχάς, των οικείων προϊόντων και, ακολούθως, των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

— Επί της συγκρίσεως των προϊόντων

- 41 Επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, κατά τη νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 23).
- 42 Τα αντιπαρατιθέμενα σήματα αφορούν ορισμένα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην ίδια κλάση, δηλαδή στην κλάση 32, και των οποίων η περιγραφή είναι, κατά τα λοιπά, σε μεγάλο βαθμό πανομοιότυπη.
- 43 Τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 5 προϊόντα των οποίων ζητείται η καταχώριση μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή ροφημάτων, ιδίως τονωτικών. Όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33, στα οποία συγκαταλέγονται τα οινοπνευματώδη ποτά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σήμερα, τα τονωτικά ροφήματα συχνά διατίθενται στο εμπόριο και καταναλώνονται μαζί με οινοπνευματώδη ποτά.
- 44 Επιπλέον, όλα τα επίδικα προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 5, 32 και 33 αποτελούν συνήθως αντικείμενο γενικευμένης διανομής, από την πτέρυγα τροφίμων ενός πολυκαταστήματος μέχρι τα αναψυκτήρια και τα καφενεία.
- 45 Όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 42 τις οποίες αφορά η αίτηση καταχώρισεως σήματος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι είναι λιγότερο συναφείς με τα προϊόντα τα οποία καλύπτουν τα προγενέστερα σήματα. Το γεγονός ότι οινοπνευματώδη και μη οινοπνευματώδη ποτά προσφέρονται στο πλαίσιο εμπορικών εκθέσεων και συχνά καταναλώνονται σε εστιατόρια δεν αρκεί για να δημιουργηθεί δεσμός μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και των υπηρεσιών που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 42.

46 Επομένως, πρέπει να διαπιστωθεί ότι τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 32 είναι πανομοιότυπα. Τα υπαγόμενα στις κλάσεις 5 και 33 προϊόντα τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος σχετίζονται τόσο πολύ με τα υπαγόμενα στην κλάση 32 προϊόντα, τα οποία καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα, ώστε πρέπει να θεωρηθούν όμοια. Αντιθέτως, οι υπαγόμενες στις κλάσεις 35 και 42 υπηρεσίες, τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, και τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως όμοια.

— Επί της συγκρίσεως των σημείων

47 Κατά πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ηχητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα εν λόγω σημεία, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

48 Το αν ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επιδίκων σημάτων είναι αρκούντως υψηλός για να μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους πρέπει να ερευνηθεί υπό το πρίσμα των εν λόγω σκέψεων.

49 Εν προκειμένω, σε οπτικό επίπεδο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα δύο σημεία, Hai και SHARK, διακρίνονται εύκολα μεταξύ τους από την γραφιστική τους απεικόνιση, καθόσον μόνον το σήμα SHARK έχει εικονιστική μορφή. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η γραφιστική απόδοση των γραμμμάτων που συνθέτουν το σήμα SHARK αναπαριστά ένα καρχαρία, ενώ το σημείο Hai συνίσταται αποκλειστικώς στον όρο «Hai». Ακόμη και σε οπτικό επίπεδο, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία («Hai» και «shark») πρέπει να θεωρηθούν ως ανόμοια, μολονότι αμφότερα περιλαμβάνουν τον συνδυασμό των γραμμμάτων «h» και «a». Συνεπώς, τα δύο σημεία δεν είναι όμοια σε οπτικό επίπεδο.

- 50 Σε ηχητικό επίπεδο, είναι σαφές ότι τα επίδικα σημεία δεν εμφανίζουν ομοιότητα.
- 51 Σε εννοιολογικό επίπεδο, είναι γεγονός ότι η αγγλική λέξη «shark» μεταφράζεται στα γερμανικά και τα φινλανδικά με τη λέξη «Hai», στα ολλανδικά με τη λέξη «haai» και στα δανικά και τα σουηδικά με τη λέξη «haj». Επομένως, είναι πιθανό τα πρόσωπα που γνωρίζουν τις εν λόγω γλώσσες να αποδίδουν τόσο στη λέξη «shark» όσο και στη λέξη «Hai» την έννοια του «καρχαρία». Αυτό συμβαίνει κυρίως με το ενδιαφερόμενο κοινό, δεδομένου ότι πρόκειται περί νεαρών ατόμων, τα οποία εν γένει γνωρίζουν επαρκώς την αγγλική ώστε να αντιλαμβάνονται την έννοια της λέξεως «shark». Το ίδιο ισχύει επίσης για τα άτομα που δεν αναγνωρίζουν αμέσως την αγγλική λέξη «shark», αλλά αντιλαμβάνονται την έννοιά της όταν βλέπουν την εικόνα του καρχαρία. Πράγματι, το σημασιολογικό περιεχόμενο των προγενέστερων σημάτων συμπληρώνεται από τη γραφιστική τους απεικόνιση σε σχήμα καρχαρία, η οποία καθιστά την έννοιά τους ακόμη πιο εύκολη και προφανή. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων υφίσταται εννοιολογική ομοιότητα, η οποία προϋποθέτει, ωστόσο, την προηγούμενη μετάφρασή τους.
- 52 Εξάλλου, μπορεί να γίνει δεκτό ότι από το αιτούμενο σήμα προκύπτει ένα λογοπαίγνιο, στηριζόμενο στον διαφορετικό τρόπο γραφής της αγγλικής λέξεως «high». Ωστόσο, αυτή η έννοια δεν είναι πρόδηλη και δεν αρκεί για να εξουδετερώσει την εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.
- 53 Ως εκ τούτου, ουδεμία οπτική ή ηχητική ομοιότητα υφίσταται μεταξύ των επίδικων σημείων, αλλά ορισμένου βαθμού εννοιολογική ομοιότητα, η οποία προϋποθέτει προηγούμενη μετάφραση.
- 54 Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί σφαιρικά αν, εν προκειμένω, αυτή η εννοιολογική ομοιότητα αρκεί για να στοιχειοθετηθεί κίνδυνος συγχύσεως.

— Επί της σφαιρικής εκτιμήσεως των επίδικων σημείων

- 55 Κατά τη νομολογία, όπου το προγενέστερο σήμα δεν είναι ιδιαίτερος γνωστό και συνίσταται σε εικόνα με λίγα φανταστικά στοιχεία, η απλή εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων δεν αρκεί προς δημιουργία κινδύνου συγχύσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 25).
- 56 Ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο σημαντικότερος αποδεικνύεται ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος. Δεν μπορεί, συνεπώς, να αποκλείεται ότι η εννοιολογική ομοιότητα που απορρέει από το γεγονός ότι σε δύο σήματα χρησιμοποιούνται εικόνες συμπίπτουσες ως προς το εννοιολογικό περιεχόμενό τους μπορεί να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως, σε περίπτωση που το προγενέστερο σήμα, είτε καθαυτό είτε λόγω του ότι είναι ευρέως γνωστό στο κοινό, έχει ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση SABEL, σκέψη 24). Συνεπώς, τέτοια σήματα απολαμβάνουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 20).
- 57 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν ένα σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα και αν, κατ' επέκταση, ο εν λόγω διακριτικός χαρακτήρας είναι αυξημένος, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να εκτιμήσει σφαιρικώς την ικανότητα, κατά το μάλλον ή ήττον σημαντική, του σήματος να εξατομικεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 49, και προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 22).
- 58 Για την εκτίμηση αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι σύμφυτες ιδιότητες του σήματος, περιλαμβανομένου του αν στερείται ή όχι οποιουδήποτε περιγραφικού στοιχείου των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί, το μερίδιο της αγοράς που αναλογεί στο σήμα, η ένταση, η

γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει, χάρη στο σήμα, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και τις δηλώσεις των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων (προπαρατεθείσες αποφάσεις Windsurfing Chiemsee, σκέψη 51, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 23).

- 59 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε το ότι τα σήματά της είναι ευρέως γνωστά στο κοινό, αλλά μόνον τον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα τους. Η παρουσία ή η απουσία περιγραφικών στοιχείων στα προγενέστερα σήματα πρέπει, επομένως, να λαμβάνεται υπόψη ως μία από τις σύμφυτες ιδιότητές τους, προκειμένου να εκτιμάται ο διακριτικός χαρακτήρας τους.
- 60 Εν προκειμένω, είναι γεγονός ότι τα προγενέστερα σήματα SHARK δεν περιέχουν κανένα περιγραφικό στοιχείο. Πρόκειται για σήματα με ιδιαίτερη γραφιστική απεικόνιση, στην οποία τα γράμματα αποδίδονται με τέτοιο τρόπο ώστε το σήμα απεικονίζει τελικώς ένα καρχαρία, όπου το «s» αντιστοιχεί στο κεφάλι, το «a» στο ραχιαίο πτερύγιο και το «k» στην ουρά του ζώου. Πρέπει να τονιστεί ότι το ζώο που επελέγη και το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο των προγενέστερων σημάτων δεν είναι τυχαία: πρόκειται για ένα καρχαρία που χρησιμοποιείται για τονωτικά ροφήματα. Τα σήματα αυτά, εκτιμώμενα στο σύνολό τους, μπορούν να θεωρηθούν ως ιδιαίτερος χαρακτηριστικός και προσελκύνοντα την προσοχή. Επίσης, το ενδιαφερόμενο κοινό μπορεί ευκολότερα να συγκρατήσει στη μνήμη του τέτοιου είδους σήματα.
- 61 Κατά συνέπεια, οι σύμφυτες ιδιότητες των προγενέστερων σημάτων τους προσδίδουν μάλλον αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα, αντιθέτως προς τους σχετικούς ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.
- 62 Συνεπώς, αφού διαπιστώθηκε ότι πρόκειται για εν μέρει όμοια προϊόντα και για προγενέστερα σήματα με εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, η εννοιολογική ομοιότητα, που προϋποθέτει προηγούμενη μετάφραση, αρκεί, αφ' εαυτής, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

- 63 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι τα επίδικα προϊόντα είναι τονωτικά ροφήματα απευθυνόμενα σε νεαρά άτομα που γνωρίζουν εν γένει τα προϊόντα γνωστού σήματος. Όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, τα προϊόντα αυτά αποτελούν κατά κανόνα αντικείμενο γενικευμένης διανομής, για παράδειγμα, στα πολυκαταστήματα, στα οποία το κοινό πραγματοποιεί τις αγορές του κυρίως «εξ όψεως». Δεν πρέπει επίσης να παραγνωρίζεται η σπουδαιότητα των προφορικών παραγγελιών στα εστιατόρια, τα καφενεία και τα αναψυκτήρια.
- 64 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι σημαντικές οπτικές και ηχητικές διαφορές μεταξύ των επίδικων σημάτων είναι ικανές να εξουδετερώσουν σε μεγάλο βαθμό την εννοιολογική ομοιότητά τους, η οποία προϋποθέτει προηγούμενη μετάφραση. Πράγματι, ο βαθμός εννοιολογικής ομοιότητας των δύο σημάτων ελαττώνεται στην περίπτωση που το ενδιαφερόμενο κοινό καλείται, κατά την αγορά, να δει και να προφέρει το όνομα του σήματος.
- 65 Επιβάλλεται, συνεπώς, η διαπίστωση ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίδικων σημάτων δεν είναι αρκούντως υψηλός ώστε να γίνει δεκτό ότι το κοινό μπορεί να θεωρήσει ότι τα σχετικά προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις κοινών συμφερόντων.
- 66 Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, αυτή η εκτίμηση δεν επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορά το αιτούμενο σήμα ταυτίζονται εν μέρει με τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα προγενέστερα σήματα.
- 67 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως του αιτούμενου σήματος με τα προγενέστερα σήματα.

- 68 Όσον αφορά τις εθνικές αποφάσεις που επικαλούνται οι διάδικοι, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, κατά πάγια νομολογία, οι καταχωρίσεις που πραγματοποιούνται στο εξής στα κράτη μέλη συνιστούν στοιχεία τα οποία, χωρίς να είναι καθοριστικά, μπορούν μόνο να ληφθούν υπόψη για την καταχώριση κοινοτικού σήματος [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000, T-122/99, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα σαπουνιού), Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψη 61· της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-24/00, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (VITALITE), Συλλογή 2001, σ. II-449, σκέψη 33, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-337/99, Henkel κατά ΓΕΕΑ (Στρογγυλή ταμπλέτα κόκκινη και λευκή), Συλλογή 2001, σ. II-2597, σκέψη 58].
- 69 Όσον αφορά την πρακτική του ΓΕΕΑ, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις που αφορούν την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66· της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, Bosch κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro και Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 32, και της 30ής Απριλίου 2003, T-324/01 και T-110/02, Axions και Belce κατά ΓΕΕΑ (Σχηματική παράσταση πούρου σε χρώμα καφέ και σχηματική παράσταση ράβδου χρυσού σε χρώμα χρυσαφι), Συλλογή 2003, σ. II-1897, σκέψη 51].
- 70 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο μοναδικός λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία προέβησαν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Tiili

Vadapalas

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Μαρτίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

H. Legal